בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', כ"ד בתמוז תשס"ג (24 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

זוכרים את כפר הנופש של רפי נלסון...? ובכן, מספר שנים לפני שהחל מתפרסם כבעליו של כפר הנופש בטאבה, רפי – בגיל 27 ועובד כמלח על אונייה דנית - **נעצר ע"י המצרים** ב-**כ"ג בתמוז** (אתמול) בשנת תשי"ז (1957-5717), **כשעברה האוניה בתעלת סואץ, והואשם בריגול לטובת ישראל.**
נלסון עונה בכלא, ושוחרר רק אחרי 3 שבועות בעקבות התערבות האו"ם (!). [ישראל 50]

§§§

בידיעה הבאה, אנו נזכרים שוב במשמעות החיונית ל**מדינת ישראל עצמאית** ושל "**חוק השבות**" כחלק בלתי נפרד ממנה, ושבו התחלנו השבוע...
בשנות ה- 30 בארץ-ישראל, היתה לתנועה הציונית רק שליטה חלקית על קצב העליה, על ממדיה, על ההרכב החברתי שלה ועל ההזדהות הרעיונית של העולים. דרושה היתה שליטה מלאה בגורמים אלה כדי ליצור איזון בין ממדי העליה לבין התקציב הציוני והאפשרויות הכלכליות בארץ וכדי לעצב את דמותה ודפוסיה של החברה היהודית. אך למעשה יכלה ההסתדרות הציונית לפקח בעיקר על העליה שאנשיה הוגדרו כ"עובדים".
דבר פרסומו היום, **כ"ד בתמוז**, בשנת תרצ"ה (1935-5695), בעיתון הרשמי של ממשלת המנדאט, אודות **הצעת פקודה להגבלת מספר רשיונות העליה** ['סרטיפיקאטים'] ל**רופאים**, לא הפתיע, אם כן, את היישוב. על-פי ההצעה, נמסרה ההכרעה בדבר גובה המכסה השנתית לרשיונות עליה לרופאים לידי הנציב. רופאים מומחים יקבלו רשיונות עליה אם יידרשו על-ידי בתי החולים.
כעבור ימים ספורים, הגיש הוועד המרכזי של הסתדרות הרופאים תזכיר לממשלה, שבו הביע התנגדותו לפקודה המוצעת. **חרף התנגדות היהודים**, פורסמה הפקודה ונכנסה לתוקפה ב- 31 באוקטובר, כעבור 3 חודשים. [כרונולוגיה \ ההיסטוריה של ארץ-ישראל]

§§§

ב**פרק השני** של פרקי אבות [שנלמד השבת], המשנה הבאה [**ד'**]:
=הוא [רבן גמליאל] היה אומר: עֲשֵׂה רצונו כרצונך, כדי שיעשה רצונך כרצונו. בטל רצונך מפני רצונו, כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך. ...=
עשה רצונו – של הקב"ה, **כרצונך** – כחפציך, באותה מידה שאתה עושה ופועל למענך,
כדי שיעשה - הקב"ה, **רצונך** - מילוי משאלותיך, **כרצונו** – ברצון שלם.
בטל רצונך - הפר מאַוַייך הנוגדים את התורה, **מפני רצונו** - בגלל רצונו של הקב"ה, **כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך** – יפר עצת אחרים הנוגדת את רצונך.
רצונו של ה' הוא שנחיה חיים של אושר, והוא אף "מילא" את העולם עם כל מה שאנחנו צריכים כדי להשיג דבר זה. אך, לכאורה, כוונתו של ה' לְמַה שמוגדר **אושר** היא שונה מזו של בני אדם. "...עָשָׂה האלוקים את האדם ישר והמה ביקשו חִשבונות רבים." [קהלת ז' 29] לכל חיה ולכל בהמה הקב"ה העניק את התכונות שהן זקוקות להן בכדי להתקיים, וכל אחת מהן מכירה את קונה ועושה את רצונו של ה'. אין היא מנצלת לרעה את התכונות שהטמין בה הקב"ה כדי לתת ביטוי לרצונו. והסיבה היא ברורה – אין לאף נברא בעולם בחירה חפשית – מלבד האדם! אך רצון יֵש להם, וכן יש לכל בעל-חיים. אזי מדריכה אותנו משנה זאת לאמץ את המידה הזאת ולכוון את רצוננו למלא את רצון ה'. כאשר נעשה זאת, הוא יעשה את 'שלו' ויבטל את רצונות אויבינו מפני רצוננו. [מבוסס על פירושו של א.מ. בונים]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת שבת (ב"ש): **19**[18]
צאת השבת (ב"ש): **20**[16]

יום נעים ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **כ"ד** ב**תמוז** תשס"ג (**24** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

=השבת אנו **מברכים** את **חודש אב**. ראש חודש יהיה ב**יום רביעי**, הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה!=

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת שבת (ב"ש): 19[18]

יום נעים ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 20[16]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.